

Naročnina: doma na sküpní naslov mesečno 2 D., na posameznoga 2 Din. 50 par.

V inozemstvo mesečno 6 Din. Z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom letno 100 Din.

Plačati se mora bar mesečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.

Cena oglasov: cela stran 800 Din., pol strani 400 Din. i tak niže. „Poslano“ i med tekstem vsaka reč 2 Din. Mali oglasi do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. i oglasna taksa posebi. Popust po dogovori.

Tujina je nevarna.

Bog je blagoslovo naše družine z številnov decov i naša zemla gračije skoro premala i tesna, da bi nas mogla prehraniti. Zato smo navezani, da si iščemo svoj krüh po tujini, šteri je pa dostakrat jako bridek i ešče zraven pomešani s strupom. Istina, da so vnoči prisiljeni iti za krühom v tujino, da preskrbijo sebe i svojo družino, da rešijo svoj dom, šteri je mogoče na robu prepada. Je pa vnoči lehkomišelnost mladine, štera ide v tujino brez vseh resnih načrtov i potreb, samo da se ogne skrbivim pogledom i opominom oče ali matere. Ta mladina šče biti prosta i slobodna, šče živeti brez vsakega nadzorstva, toj mladini so doma zapovedi, opomini i skrbi svojih starišov previše.

Dosta mladi lüdi zapušča lehkomišelnost pa po nepotrebnom svoj dom, svojo grüdo, na štero so bili naši predniki navezani z dušov i telom. Dosta je mladine, štera več nema tistoga poštvanja i lübezni do svojega doma, do svoje zemle, pa tüdi ne tiste pokornosti do svojih starišov, stariše pa ne tiste skrbivosti nad svojov decov, kak so jo meli naši predniki. Dosta je mladine, štera šče biti prosta, samostojna, brez vsakega nadzorstva i zapovedavanja, čeravno je šče premlada i nesposobna, denok se šče otepsti vseh ostrih, karajočih pa zapovedavajočih stariševih pogledov. A to inači ne ide, zato zapüsti svoj dom, svoje stariše i odide v tujino. Kelikokrat se dogaja, da sin edinec ali hči edinka odideta po nepotrebnom v tujino, šteri stariše majo doma zadosta dela, pa tüdi jela za nje. Vnoči stariše so zgübili vso oblast nad svojov decov, deca pa vso lübezen i poštvanje do svojih starišov. Mladina, štera tak hrepene po slobodi i po nepotrebnom zapušča svoj dom, svojo grüdo i beži v tujino iskat prostost i slobodo. Ta mladina nam prinaša ravno strup, šteri nas tira proti duševnoj i narodnoj smrti.

Mladina hrepene po tujini, z nekšim veseljom zapušča svoj rojstni kraj, tak da bi je te kraj sovražo, tak da bi je sovražila domača grüda, dom i stariše. V istini je pa ta mladina zasovražila svoj kraj, svoj dom, svoje navade, svojo pesem, svojo slovensko pesem, štera je negda tak lepo donela po naših vesnicaj i po našem poli. Zasovražila je kmečke navade, kmečko nošo, na štero so bili naši predniki tak ponosni. S strahom gledamo v bodočnost, če ne bo ta mladina tüdi ednok zasovražila vere i Boga, zato pa mladina, štera išče po tujini samo zvünešnje vugodnosti pa vživanje, slobodo i modo, takša mladina rada pozabi, če na drugom kraji groba kaj je.

Dnesden vidimo, da postaja življenje pri mladini čiduže bole prosto, ne vezano na to, ka je bilo negda. Podirajo se po vrsti trdni fundamenti vere i navad iz preminosti. Istina pa je, da ide vsako leto na milijone dinarov v našo krajino, ali pri tom pa tüdi z lehka opazimo, da so vnoči jezere v prokletstvo i v duševno propast naše mladine, pa ne samo za one, šteri so bili ali so v tujini, nego so strup za vso našo krajino. Poglednimo samo, kak versko mlačna i brezbrizna postanüje naša mladina, kak cifrasto zna preklinjati v vsakovrstnih jezicaj, kak jakostno čiduže bole prepada, kak se širi brezboštvo, materializem. Mladina pokvarjena v tujini širi čemer, šteri se začjenja razjedati po naših domovaj i po naših družinaj. Te čemer vpliva na naše življenje ne samo v duševnom, nego tüdi v telovnom i narodnom pogledi. Ka do na zadnje pomagali milijoni, šteri pridejo iz tujine, če ne bomo meli človeka, šteri bi to po pameti nücao. Ka nam bo pomagalo bogastvo, če pri tom zgübiamo celo življenje. Ka de nam pomagalo razveseljavanje i vživanje

Izid občinskih volitev v lendavskom srezi.

Preminočo nedelo so se vršile v nešternih občinaj lendavskoga sreza volitve županov, pri šteroj priliki je lüdstvo znova pokazalo svojo vernost i vdanost do JRZ stranke. Volitve so potekle jako mirno. Izid volitev je sledeči:

O b č i n a	Ime nosilca liste	Dobo glasov	Dobo odbornike
Beltinci:	Cigan Marko	287	3
	Glavač Martin	529	25
	Forjan Ivan	203	2
	Škafar	34	0
Bogojna:	Gašpar Štefan	183	3
	Žizek Ivan	258	12
	Puhan Franc	153	3
Dobrovnik:	Trajbar Ludvik	470	24
Gaberje:	Lebar Josip	417	23
	Juretič Franc	109	1
Genterovci:	Hersenji Franc	117	3
	Mlinarič Mihael	148	12
	Jošar Janez	146	3
Lendava:	Bačič Arpad	391	22
	Fritz Štefan	166	2
Orešje:	Vrečič Josip	346	24
Polana:	Jaklin Jožef	276	18

Vseh vpisanih volilcov 7539, od teh odsotnih na sezonskom deli 975. Teda 56% vpisanih i 64.5% prisotnih glasovalcov.

Grozodejstva v Španiji se nadalüjejo.

Slovenec Jermen iz okolice Ljubljane, ki žive v Španiji, piše od šatanskih grozodejstev, štere delajo tam rdeči. Naj vidijo naši lüde je to krvoločnost rdečih, prinašamo nekaj zverinskih dogodkov, zavolo šterih se ves svet jako zgraža i najostrejše obsoja početje rdečih armad.

„Lüdsko sodišče“ je obsodilo na smrt jako poštvanoga albacestnoga moža. Poldne je bio pomiloščen i bi ga mogli popoldnevi izpüstiti iz zaporov. A revolucionarni odbor je v prvih popoldanskih vöraj organizirao napad lüdskih vnožic na zapore, kak se je to vsikdar dogajalo, kda je bilo že dosti jetnikov i jih ne so mogli „odpraviti“. Pri napadi so krvoločniki spoklali zgrablenca, štere so stražniki ne mogli z mašinskimi pükšami spostrelati s strehe. Tak je tüdi te nedužen mož z ostalimi drugimi bio vmorjen. Na drugi den so obsodili njegovoga sina na smrt, šteroga je rdeče sodišče obsodilo po krivičnom, ar je prej strelao na to armado. Celo mesto je bilo zavolo toga dogodka jako zburkano i je znalo da je to laž, ar dečko nikdar ne meo v roki niti pükše, niti revolra. Njegov starejši brat, ki je odvetnik, se je zavzeo za njega i proso sodišče za pomilostitev. Gda se je vršila sodna razprava proti obsojenomi brati, je brat-odvetnik obino svojega brata i ga tak držao i gučao zadnje reči v obrambo njegove nedužnosti. Pri toj priliki je navzoči narod ne mogao zadržati skuze, gda je brat-odvetnik proso za pomilostjenje smrti svojega brata. Mladi dečko je pri obsodbi svoje smrti bio jako miren. Gda

zemelske sladkosti, če za to ceno zgübiamo večno veselje. I če zgübi naš mladi rod smisel za to, ka ga čaka onkraj groba, če zgübi vero v Boga? Vse je zgübila. Naše potomce čaka samo žalost.

Tujina je nevarna za mlade, neizkušene lüdi. Zato bi se mogli že stariše pobrigati, da ne bi po nepotrebnom püščali v nevarnost svojo dečo. Če je pa potrebno, da mladina ide v tujino, te pa naj stariše majo zvezo z svojov decov, naj bi njim pisali pogosti i ta pisma naj bodo topla, lübezna, puna skrbi i opominov na Boga i na njegove zapovedi. Naj pa tüdi ne sfali v pismaj kakša topla reč lübezni do svoje domovine, svo-

je vido, da nega nikše pomoči za svoje, komaj 17 letno življenje, je vzeo doli s prsta prstanek i dao ga brati, rekoč: Daj ga sestri, naj ga nosi v spomin. Drugo jütro so dečka z sedmimi drugimi obsojenci pripelali na pokopališče. Znova se je čüla strelba pükš i znova je ležalo 8 nedužnih žrtv s prestreljenimi glavami vzdüž odpreto-ga groba. Med vmorjenimi sta bila tüdi dva republikanskiva poslanca.

V Albaceti je živela 22 letna dekla, ki je bila zavolo svojega lepoga i čistoga življenja, vsem jako prilübljena. Ednoga dneva pridivja truma rdečih žensk i so aretirale nedužno deklino, ar so prej iz njenoga okna strelali na rdeče. Pred nekaj dnevi so tüdi njenoga očo zaprli. Te rdeče počestne ženske, štere so bile že prve na jako slabom glasi, so to pošteno i nedužno deklino iztrgale iz rok svoje matere i štirih mlajših sester ino jo potisnole v auto, šteri jo odpelao za zidine albacetske bolnišnice. Tam so jo do gologa slekle, postavile k zidi i so jo od glave do nog vse prelükñjale z revolskimi streli, nato pa jo šče mrtvo grozno razmrcvarile. Celo mesto se je zavolo toga nedostojnoga dela jako zgražalo. Dva dni pozneje je stao tüdi njeni oča pred rdečim sodiščom. Zdaj je že vse zgübo. Sine so njemi spoklali, hčer pa vmorili. On sam je na tom, da vmerje. Ka de se boja. V svojem zagovori je na glas povedao, da je to že več kak nesramnost od takših krvoločnikov, ki so njemi vničili družino. Drugo jütro je bio streljen. Mati i hčeri so srečno zbežale, tak da njim ne preti nikša nevarnost. Mlade

jega kraja i doma. Stariše, oča ali mati naj ne bi pisali samo te, gda bi nücali peneze, nego vezalje, stalno vezalje med domom i tujinov more biti stalno. Druga vez pa mora biti z našimi listi, z Novinami i Marijinim Listom, šteriva mata vez ne samo z mladim v tujini, nego tüdi z njihovimi dragimi domači. Komi se mili 100 Din. na leto te, gda jezere dobi, tisti očivesno posvedoči, ka žive samo za te svet, za dušo njemi je pa deveta briga.

Najvekša pomoč za naše izseljence i jedina, ki more rešiti mladino pokvarjenosti, je naš slovenski izseljenski duhovnik, koga Bog prinesi kemprle med naše izseljence v Franciji i indri.

G. M.

Sreča te čaka!

V nedelo, 4. julija 1937. bo SK. Mura v Murski Soboti priredila veliko tombolo, od štere že dnes guči cela Slovenska krajina. Agilno društvo je priskrbelo jako lepe dobitke, ki bodo v okras ništérnoj hiši. Sküpnö bo 1570 dobitkov v vrednosti nad 20.000 D.

Vsi dobitki bodo razstavljeni v dnevaj od 27—29. junija v staroj kavarni gospoda Faflika, kde bode vsaki sam presodo ino osvedoči, da tombole z tak velikimi i lepimi dobitki ešče ne bilo v našoj krajini. Karte se že odavajo. Opominamo, naj je vsaki že zdaj küpi, ar se zna zgoditi, da bodo zadnji den zmenkale, kak se je to zgodilo 1935. Cena kartam je samo 2 Din.

Tolvaji vdrlí v cerkev Sv. Petra pri Maribori.

Na Telovo po procesiji, kda je že nikoga ne bilo v cerkvi, so prišli v cerkev tolvaje i se skrili v zvonik. Ar njim je po dnevi ne bilo varno, da bi oropali cerkev, so čakali tak noč. Kda je bilo že vse tiho i mirno so se začnoli lotiti svojega dela. Najprve so vdrlí v tabernakel, gde pa so ne najšli dragocene monštrance, za štero se njim je šlo. Bila je pa samo tam preprosta monštranca i ciborij, iz štere so odnesli sv. hoštije, iz segeštije so pa odnesli 2 mešniva keliha, 1 ciborij, 2 relikvija i 2 posodi za sv. olje. Nato so se po vožaj skoz okno spüstili. Orožništvo je zasledüje.

dekline so pokazale, da v krvoločnosti za moškami v nikom ne zaostanjüjejo. Komunizem je napravo tüdi iz deklin pravo zverino . . .

Dne 3. decembra je prejšla edna 72 leti stara ženska, ki je bila jako tiha i mirna i je redko kda kama odišla. Njena slüžkinja, ki je edina z njov prebivala, je vsa prestrašena iskala po mesti starko. Komaj na tretji den se je posrečilo najti starkino telo v ednoj šumi, oddaljeno 35 km. od mesta. Mela je roke i noge odsekane, telo pa je bilo jako razmesarjeno. Tüdi ta starka je bila žrtv mladih pokvarjenih žensk rdeče armade, med šterimi je nastopila 40 letna ženska, kak voditeljica. Pomislite, da je bila članica i to redna članica „za pokončavanje nedužnih lüdi“ pri revolucionarnom odbori. Nastopala je samo teda, kda je trbelo odstraniti bolše lüdi, med tem kda so bili prosti lüdi prepüščeni krvoločnosti drugim pozverjenim ženskam. Ta ženska se vozi okoli z autojom i brez smilenja kole nedužne lüdi, šteri so pošteni i marlivi. Vzrok, zakaj so vmorili to starko, ešče dnes ne na čistom. Vidi se pa, da so se šteli kak „herbašje“ poslastiti starkinih penez, štere je mela naložene v banki.

Tüdi v okolici Albacete so se dogajale grozovitosti. Konca novembra lanskoga leta je bilo v Hellini polovljenih 32 moškov, štere so ednoga jütra spolovili po vesi i poslali v Albaceto, kde so bili nato 8 dni pod obravnavov, ki je trpela trifrtale vöre i so bili vsi obsojeni na smrt. Ar so neštérni njihovi domači brzojavno i telefonično v Madridi prosili za pomilostitev, so jih pomilostili 5, a 27 so taki spotrelali i vmorili.

V Albaceti je bilo dozday vmorjenih od rdečih čet nad 2700 lüdi i to na nedostojen način. To je kultura komunizma, šteroga seja v Španiji i štera je popisana s človečov krvjov. To, ka je španski narod doživö, naj nam slüži v opomin, naj se z vsemi silami postavimo proti toj marksističnoj propagandi. Ideja, ki se širi z vmorstvom i z ropom, je zločinska. Naj se geslo: sloboda, bratstvo i enakost nikdar ne oblažüje z nedužnov človečov krvjov.

NEDELA

po risalaj štrta.

Evangelij (Lukač 5). Tisti čas, gda bi se vnožina sinola na Jezusa, ka bi poslušala reč božo; i on je stao poleg ribnjeka Genezaret. I vido je dve ladij stojeci i kre ribnjeka: ribice so pa vō stopili ino prali mreže. Stopivši pa vu edno ladijo, štera je bila Šimonova: proso ga je, ka bi jo od zemle odrino edno malo. I sedeči, včio je z ladije vnožino. Gda bi pa henjao gučati, pravo je Šimoni: pelaj na globočino i prestrite mreže vaše na lovljenje. I odgovoreči Šimon pravo je njemi: Mešter, celo noč delajoči nikaj smo ne vlovili: ali na reč tvojo raspredem mrežo. I gda bi to včini, zapri so rib vnožino veliko, trgala se je pa mreža njihova. I kimali so tivarisom, ki so bili vu drugoj ladij; ka bi prišli i pomagali bi njim. I prišli so i napunili so obe ladiji, tak, ka so se malo ne pogražale. Štero gda bi vido Šimon Peter, doli je spadno pred kolina Jezusova govoreči: Odiđi od mené, Gospodne; ar sam jas grešni človek. Ar je groza obišla njega i vse, ki so žnjim bili, nad ribami, štere so vlovili: pripodobnim talom i Jakoba i Janoša, sini Zebedeuše, ki so bili tivariske Šimonovi. I veli Šimoni Jezus: Ne boj se, od eti mao boš še ljudi lovio. I vō potegnōviš k zemli ladijo, vsa ostavivši, nasledivati so njega.

Razgled

po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan-
skih škofov o gospodarski in so-
cialni stiski naših dni. — Predragi v

Gospodu! Če se ozremo nazaj in premislimo, kaj je potrebno, da bi se današnje žalostne razmere resnično in trajno izboljšale, vidimo, da je mnogo tega, kjer mi sami ne moremo pomagati. Gotovo moramo vsi spoznati zmote, ki so zagrešile to žalostno stanje in vsi, vsak po svoji moči in v svojem področju širiti pravo spoznanje. Gotovo bomo skušali tudi vsi v dejanju pomagati, kjer bo mogoče; vsaj v malem n. pr. v samoupravah, v občinah, v zakonodavnih skupščinah, če nas bo klicala dolžnost. Vendar bo to delo manj znatno. A eno je, kar moremo vsi, to je delati za pravno obnovo. Vsak dela lahko najprej za notranjo obnovo sebe samega, da premaga sam v sebi duha liberalizma in se res obnovi v duhu krščanstva, v duhu pravičnosti in ljubezni. Vsak lahko dela potem tudi za notranjo obnovo drugih, z molitvijo, zgledom, s prijateljskim poukom, skratka z apostolstvom. Glejte, sv. Oče tako priporoča Katoliško akcijo, a kaj je Katoliška akcija drugega kakor sodelovanje vseh pri apostolstvu? Sv. Oče posebno naglašja, da bo treba takih apostolov vzgojiti. Vsi moramo biti apostoli, vsak po svoje in med svojimi, a potrebno je, da se nekateri prav posebej vzgoje za takšno apostolstvo, in sicer, kakor pravi sv. Oče, delavci za delavce, kmetje za kmete itd., za vsak stan izbrani udje istega stanu. Zakaj apostoli, ki poznajo težave, skrbi, dvome svojih tovarišev, ki poznajo njih duše, bodo najlaglje delovali med njimi za njih notranjo obnovo in jih zopet pridobili za Cerkev, za Kristusa, za Boga, tako pa obenem tudi za krščansko motrenje države, družbe in gospodarstva in za pravo gospodarsko in socialno preuredbo.

Predragi v Gospodu! Sv. Oče se zelo boji za človeško družbo. Zdi se mu, da drvi v propast, časno in večno. Rešiti jo more le resnična notranja in vnauja obnova. Zlasti notranja obnova je v naših močeh ali prav za prav v močeh, ki jih lahko dobivamo iz božje moči, iz molitve, iz presvete Evharistije, iz Jezusovega presvete Srca. Zato poslušajte glas sv. Očeta, poslušajte glas nas škofov, ki vam razlagamo želje in prošnje sv. Očeta. Treba je vse poskusiti, pravi sv. Oče, da se odvrne od človeške družbe toliko zla. Na to morajo biti obrnjeni vsi trudi, vse prizadevanje, vse neprestane goreče molitve. Zakaj s pomočjo božje milosti je usoda človeške družbe v naših rokah. Zlasti tudi podarja sv. Oče potrebo edinosti. Naj bi bili pod vodstvom in učiteljstvom sv. Cerkve vsi edini, naj bi delali vsi složno vsak po svojih darovih, vsak po svojih močeh, vsak po svojem položaju za krščansko obnovo človeške družbe. Naj nihče ne doganja svojih posebnih misli, naj se zde še tako modre, če so v nasprotju z naukom Cerkve ali z navodili papežev in škofov.

K ureditvi kmečkih dugov.

Na osnovi čl. 11 odst. 2 uredbe od likvidacije kmečkih dugov je finančni minister izdal pravilnik od izdavanja i anuitetno službi tri procentnih obveznic kmečkih dugov. Pravilnik ma 13 členov i stopi v valavo, kda ga razglasijo Službene novine. Po tom pravilniki bode država izdala obveznice, ki se imenujejo 3% obveznice za likvidacijo kmečkih dugov. S temi obveznicami se bodo izplačivale nepokrite razlike 25% iz odstavka 2 čl. 10 i ostanek v višini 25% odst. 2 čl. 11 uredbe od likvidacije kmečkih dugov, povečani za 1%. Deli izpod 100 Din. se bodo izplačivali v gotovini, ali so izpod 50 Din., z obveznicami za 100 Din. pa, če znašajo več kak 50 Din. Te obveznice bodo izdane v falatah po 100, 500, 1000, 5000 i 10.000 nominala. Obveznice bodo nosile 3% od 1. marca 1937. naprej. Izplačilo se bo vršilo na osnovi predloženih kuponov, začeni 1. marcom 1938., kda zapadne prvi kupon. Te obveznice se morajo amortizirati v roki 20 let. Prvo odplačilo duga se bo izvršilo 1. marca 1938., slednje pa 1. marca 1957. Amortizacija se bo vršila bodisi po nominali z letnim žrebanjem, bodisi z svobodnim odkupom.

Rekruti — dijaki, pazite.

Rekruti-dijaki, rekrutirani leta 1936. i tudi prle, ki majo pravico do dijaškega roka po čl. 49 točke 1 zakona od ustrojstva vojske i mornarice, to je tisti, ki majo najmanje višji tečajni izpit v gimnazijah ali realkah, ali pa absolvirano popuno srednjo strokovno šolo s končnov skušnjov, štera ustreza višjimi tečajnimi izpiti i bi želeli stopiti v kader letos, morajo vložiti prošnje za sprejem v kader pristojnim vojaškim okrugom najkasnej do 1. avgusta. Prošnji je priložiti izpričevalo od končane šole.

NOVI REKTOR LJUBLJANSKE UNIVERZE.

Univerzni svet si je premoči petek zvalo za novoga rektora univerze krala Aleksandra vseučiliškega profesora juridične fakultete, g. dr. Rado Kušaja. Rektorska doba traja dve leti. Novi rektor je koroški rojak. Narodno se je v Libuči pri Pliberki 21. junija 1875. i je znani včenjak cerkvenoga prava. Več znanstvenih del je napisal že v Avstriji. Novi rektor vala za ednoga najboljšega poznavalca cerkvenoga prava v našoj državi i za nevornoga ino zvrredno plovitoga pisatelja i raziskovalca problemov, ki se tičejo njegove pravne stroke. V prejšnjih letaj je bio večkrat dekan pravne fakultete. Izvolitev prof. dr. Kušaja za novoga rektora naše univerze bo z veseljem pozdravila vsa akademska mladina kak tudi vsa slovenska javnost.

fov. Že Leon XIII. je glasno svaril, da socialno delo v nasprotju s škofi ne more imeti božjega blagoslova (Graves communi). Naj nihče ne išče svojega, ampak tega, kar je Jezusa Kristusa! Naj bi torej v vsem in nad vsem vladal Kristus, Kristus kraljeval, ki mu bodi „čast in slava in oblast na vekov veke“. (Raz 5, 15).

Dano s škofovskih konferenc v Zagrebu, 12. januarja 1937.

Dr. Ante Bauer, nadškof-metropolit zagrebski, predsednik škofovskih konferenc. — Dr. Ivan Ev. Šarič, nadškof-metropolit vrhbosanski. — Dr. Josip Ujčić, nadškof belgradski in apostolski administrator Banata. — Dr. Alojzij Stepić, nadškof-koadjutor zagrebski. — O. Alojzij Mišić, škof mostarski. — O. Jozo Garič, škof banjaluški. — Dr. Dionizije Njaradi, škof križevski. — Dr. Anton Akšamović, škof djakovski in apostolski administrator za Baranjo in severno Slavonijo. — Dr. Jerolim Mileta, škof šibeniški in ap. administrator našega dela bivše nadškofije zadrške. — Dr. Kvirin Klement Bonefačić, škof splitski, nekoč solinski in makarski. — Dr. Josip Srebrnič, škof krški. — Dr. Ivan Franjo Gnidovec, škof skopljanski. — Mons. Miho Pušić, škof hvarski. — Dr. Ivan Jožef Tomažič, škof lavantinski. — Dr. Gregorij Rožman, škof ljubljanski. — Dr. Josip M. Carevič, škof dubrovniški. — Dr. Viktor Burič, škof senjski in modruški. — Mons. Lajčo Budanović, škof, apostolski administrator Bačke. — Don Ivo Stjepčević, generalni provikar kotorski, delegat nadškofa barskega in škofa kotorskega. Konec.

Novi svetniki: Sveti Oča so dali prečteti odlok, da se more začeti pra-

Prvi slovenski spreved v Kobilji.

V četrtek 3. junija je bio pokop Trajbar Jožefa iz Kobilja. Na veliko začudenje smo opazili, da so g. kan-
tor slovenski slovo jemali i tudi na pokopališču so spevali slovensko pesem. Skoro gotovo lahko pravimo, da že sto let Kobiljančarje neso čuli slovensko slovo pri sprevedu. Od časa kak se je Kobilje odtrgnolo od Bogojine i pridružilo v Dobrovnik s tem namenom, da se ta slovenska ves povogršči — i dozda — je bio v Kobilji vogrski spreved. Vupamo, da se odsegamao ne bo več Slovencom v Kobilji vogrski spreved držao.

Politični pregled.

Domači.

Lepa zmaga JRZ stranke pri občinskih volitvah v Sloveniji. Preminočo nedelo so bile 17 slovenskih občinaj. Zmagala je povsedik JRZ stranka. V dvanajstih občinaj nasprotniki spoj ne so mogli postaviti kandidatih list. V vseh 17 občinaj se je volitev vdeležilo 6772 volilcov, od teh jih je glasovalo za JRZ 5976, za združeno opozicijo pa samo 796. Vsega skupno so volili 304 odbornike, od teh jih je dobila JRZ 294, združena opozicija pa 10.

Demonstracije proti Živkoviču Perti i njegovim prijatelom. V soboto, 5. junija večer se je z brzivlakom pripelao iz Beograda v Ljubljano predsednik stranke JNS Peter Živkovič v spremstvu nekaj njegovih prijatelov. Že na kolodvoru je vnožina naroda sprejela goste z demonstracijov. Na Kongresnom trgi, kde se je taki po prihodi gostov začno prijateljski večer, je policijska straža mogla biti povnožena s krepkim oddelkom policijske straže iz Maribora, da se njim je posrečilo obvladati vnožico, ki je na ves glas demonstrirala svojo nezadovolnost. Demonstranti so kričali, fučkali, metali položke i droge. Tudi v Kranji i v Kamniki so bili sprejeti Živkovič i njegovi pristaše z rečmi: „Dol z Živkovičem! Dol z JNSari!“ Narod dobro vidi z kem ma delo, zato si ne žele več robstva, kak ga je melo pod JNS stranko.

Svetovni.

Madjarski regent dobi kraljevske pravice. Ministerski svet je premoči petek razpravlao od spremembe v zakoni od regenstva. Regent dobi pravico, kak jo je meo pred bojnov krao. Regent lahko odkloni vse zakone, štere izglasuje parlament. V zakoni se guči tudi od nasledstva. Regent bo sestavo listo treh ministrov i med njimi lahko parlament zbere naslednika. Parlament pa zbere 100 članov iz obeh zbornic, ki tudi lahko sestavijo listo treh kandidatov.

vda za kanonizacijo blaženoga Bobola Andraša iz Družbe Jezusove. Na prošnjo blaženoga je dober Bog včino dve čudi i zdaj se začne pravda, da se preiščeta tevi dve čudi, da li sta istinskivi. Gda se to dožene, se blaženi spiše med svetce. — Sveti Oča so nadale razglasili, da je sluga boži Dominik od Matere Bože, iz reda Baništov, v svojem življenji kazao junaške jakosti i zato se lejko začne pravda za njegovo oltarno čast. Te sluga boži je rojen v Italiji poleg mesta Viterlo 1. 1792. Kak redovnik je duže vremena delao v Angliji. Njegovo sveto življenje je genolo vnogo luteranov v Angliji, da so se nazaj povrnoli v Kat. Matercerkev, med njimi slavni poznejši kardinal Newman.

Nova nemška vera. Ludendorff je z dovoljenom Hitlera sestavo novo nemško vero, znano „gottgläubig“. V toj novoj veri nega nikaj krščanskoga, zato so pušpecje kat. cerkve svojim vernikom naznanili, da tisti, ki pristopi k veri gottgläubigovcov, je popolnoma zatajo Kristuša i vso njegovo vero.

Preganjanje katoličanske vere v Nemčiji. Nemška vlada je zaprla 18 kat. štoparij v Nemčiji zato, ar so tiskala poslanico sv. Oče, v šteroj brani kat. vero proti poganstvu narodnoga socializma.

Kongres Kristuša Krala se odpre 25. junija v Poznanji na Polskom.

(Kda čemo zgornje vrstice, se nam vidi neverjetno, da je kaj takšega v Jugoslaviji mogoče. Pomislimo, da smo že 20 let v Jugoslaviji i Slovenci v Kobilji dosegamao neso meli slovenskoga spreveda. Tudi je bilo v zadnjoj številki „Novin“ pisano, da je tudi cerkveno petje bilo do nedavnoga vogrsko. Kakša narodna krivica se je s tem dogajala. Ali je ne bilo zadosta, da so to lüstvo šteli madžarizirati pod Madžarskov? Čudno, da se je to 20 let nadaljvalo pod Jugoslavijov. Op. uredništva).

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Državna meščanska šola dr. Ivanocija v Lendavi priredi dne 13. t. m. ob pol 11 vōri predpoldnom javni pevski i telovadni nastop na vrti šolskih sester v Lendavi. Prireditelj je predvsem namenjena starišom i ljubitelom šolskih dec, da se vtrdi vez med domom i šolov, kda na konci šolskoga leta vučenci polagajo račune, v koliko so izkoristili šolski čas. Vstopnine nega, prostovolni prispevki se hvaležno sprejemajo v prid siromaškoj deci. — Vlüdno vabi upraviteljstvo.

Bela zastava na poslopji sreskoga sodišča v Soboti. Sresko sodišče v Soboti je v četrtek, 3. junija izobesilo belo zastavo v znak, da nega zapretega niednoga kaznjenca. Po bojni je to prvi slučaj. Vsi bi bili jako veseli, če bi ta bela zastava dugodugo plapolala na tom poslopju. Bio bi to radostni znak, da se je lüdstvo zboljšalo.

Oblasti na znanje. V Bakovcih, v Krogi i v nešternih drugih občinaj je nekša mlada deklina pobirala živež za sestre sv. Križa v Soboti. Mela je kratke vlase i ne mela nikšega pooblastila, da bi smela pobirati kaj. Č. sestre ne so dale nikaj po njej pobirati. To na znanje oblasti, naj po zakoni postopa.

Preselitev sreskoga načelstva v Murski Soboti. Urad sreskoga načelstva v Murski Soboti se v soboto 12. junija i v ponedlek 14. junija preseli iz dozdašnjih prostorov v novo občinsko zgradbo (Delavski dom) na Aleksandrovoj cesti št. 20. Teva dva dni se s strankami ne bode uradovalo. Redno uradivanje v novih prostoraj se začne 15. junija t. l.

Na podporo Novin darivao Kene Franc z Kobilja 5, Bauer Eugen, Šoštanj 25 Din. Bog povrni.

M. Polana. Neka maloletna deklina z Črensovec je pri nas pobirala na žižkovsko kapelo, gda ne mela za to pooblastila. Naj črensovska občina i odbor za zidanje kapele v Žižkih tū red napravi.

Vučeni i pobožni možje bodo pred neštetimi jezeri naroda iskali zroke, zakaj se širi brezboštvo i rešavali čast Kristušu. Na meji brezbožne Rusije se vrši kongres Kristuša Krala, naj dober Zveličar posluhne prošnje, ki je milijon i milijon lüdi ponavlja den za dnevom: Zveličar sveta, reši Rusijo.

50 letnica francoskih kat. delavskih organizacij se je obhajala v Lille-i. Na proslavo je privrelo 25 jezera kat. delavcov, ki se dajo voditi po navukaj kat. Cerkve i si tak iskati zboljšanje svojega stana. Delavce je blagoslovo i navdušeno pozdravo kardinal Lienart. Okrožnica svetoga Oče „Quadragesimo Anno“ priznava delavcom vse pravice i poziva delodajalce, da dobiček morejo deliti tudi z delavci. Ta okrožnica, kak je razlagao Lienart delavcom, je proti komunizmi i proti hitlerizmu.

Kak gučijo španjolski komunistični voditelji? Diaz: „V pokrajina, štere mi držimo, nega več privatnih vlastnikov. Ravnotak cerkve ne. Te pridobitve naše nikdar ne dovolimo, da bi se zgubile.“ Solidarie dad Obrera list piše: „Ne ostane njim več nieden oltar, pa bi li šteli nazaj Bogi služiti. Ali to nikdar ne bo.“ — Z teh reči je jasno, da so izgovori komunistov, kak da oni neso proti veri, edna nesramna laž. Djanja vse nači kažejo, kak vüsta govoriyo.

Bogato naročnino v zneski 100 Din. samo za Novine nam je poslal Kanič Matjaž iz Francije. Bog plačaj!

Zahvala. Čutim za dužnost, da se na tom mestu najlepše zahvalim vsem svojim volilcom za zavupanje, štero so stavili na mene. Jaz obljubljam, da bom se po vseh svojih močeh potrudil delati za dobrobit občinske skupnosti. V vsakem slučaju se lahko obrača na mene vsaki. Jaz bom vsikdar na razpolago i vsikdar šo na roko vsakom i včinim tudi vse, ka de se včiniti i dosegni dalo. Najlepše vas pozdravlja: *Glavač Martin v Beltincih.*

Dobrovnik. Preminočo nedelo — 6. jun. — je bilo v našoj cerkvi prvo sv. obhajilo za celo dobrovniško faro i ešče iz Strehovec, ar Strehovska deca hodijo v Dobrovnik v šolo. Lepa i genliva slovesnost je bila. V nabito punoj cerkvi je mogočno donela slovenska pesem, kak šče mogoče nikdar dozda. Cela cerkev je spevala. Z združenimi močmi so pokazali Kobiljančarje, Slovenci iz Kamovec i Strehovčarje, ka zmorej Slovenci. G. kaplan so držali kratek nagovor slovenskoj deci v slovenskom jeziki, vogrskoj pa vogrski. Po končanoj božoj službi so prvoobhajanci dobili skupen zajtrk na farofi.

Ne samo lepo vreme, temveč tudi odlična zasedba letošnjega ljubljanskega velesejma sta pospešila že v prvih dneh njegov obisk, ki je zelo velik. Prihajajo poleg interesentov iz vseh delov Jugoslavije tudi številne skupine iz Italije in Avstrije. Kupčije gredo dobro, posebno v pohištvu, avtomobilih, motorjih in najrazličnejših strojih. Seveda ne manjka interesentov tudi za druge izdelke, ki jih velesejem nudi nešteto, a vse pregledno urejeno. O organizaciji samega velesejma se je zelo pohvalno izrazil tudi trgovski minister g. dr. Milan Vrbanič, ki je velesejem otvoril in si ga prvič ogledal. Zelo privlačne so posebne razstave: lovska, malih živali in pa gospodinjstva z modno revijo. Velesejem traja do vključno 14. t. m. Na železnica 50% popust, kupiti pa je treba na postajni blagajni poleg cele vozne karte še posebno rumeno železniško izkaznico za Din 2.—, brez katere popusta ni mogoče izkoristiti. Velesejemске legitimacije pa se izdajajo pri blagajni na velesejmu, kjer tudi potrdijo obisk.

Odmevi iz občinskih volitev v Beltincih. Štirje so se borili za zmagao. Zmagao je kandidat mladine, dober krščanski mladi mož, Glavač Martin. Mladina je po biciklinaj i ešče z autom vozila volilce oddaljene na volišče. Vredna zaistino vse hvale. Da je JNS tabor divjaj i celo dejansko napadao nešterne dečke, je samo dokaz zrelosti krščansko misleče beltinske fare mladine. Pred končanjem glasanja se je prikazao na volišči narodni poslanec, g. dr. Klar, ki je bio burno pozdravljen. V svojem govoru se je

lepo zahvalo volilcom za vkupdržanje, štero naj ostane tak lepo skičeno, kak so bile rože v šopki, šteroga so njemi mladenke pri toj priliki izročile. Volilce je pozdravo tudi g. Litrop, predsednik občine Turnišče. V Beltinskoj občini je nad krasnov zmagov veliko veselje.

Majniška deklaracija v Ljutomeri se bo vršila zdaj v nedelo 13. junija. Te spomin ščemo združiti z dnevom, kda obhaja god naš voditeo dr. Anton Korošec, notrašnji minister i glasiteo slovenskoga naroda. V soboto večer zagorijo v mraki kresovi na bregaj naših Slovenskih goric. V nedelo ob pol osmih zbiranje naroda pred Katoliškim domom, odkde krene narod v sprevodi v cerkev k sv. meši, štera bo ob osmi. Po meši bo v Katoliškom domi proslava. Vsi, ki ste mogoči i bluzi Ljutomera, vdeležite se te lepe proslave, da tak pokažete vdanost tistom, ki je vresničo žele naših pradedov i nam priboro svobodo.

Kratki glasi.

Mesto gostovanja v zapore. V okolici Jarenine poleg Maribora so se od februara naprej na veliko krale kokoši. Orožnikom se je komaj zdaj posrečilo priti kurrjim tolvajom na sled i to na brata Jožefa i Tomaža Zemliča iz Jarenine. Orožniki so na Zemličovom domi vršili preiskavo ravno te, kda je Tomaž stao pred oltarom s svojov nevestov. Gda so prišli sva-tovje domo z cerkvi, so orožniki taki zaslili obo brata, kda sta ovadila vse. Orožniki so jiva taki odpelali v sodne zapore, kda se se njima zagvušno bridke sline cedile za pečenimi picekami.

Elektrika bujla dete. 6 letni sin delavca Škafič iz Žapuž pri Ljubljani je neso s svojim bratom mleko v mesto. Kre ceste na travniki pa je zapazo lepo korino, štero si je šteo vtrgnoti. Skočo je k korini, pri tom pa se je dotekom žice, štera se je vtrgnola z droga i je bila napunjena s tokom elektrike. Deček je taki postao mrtev i vsakša pomoč je bila zaman.

Osem železniških delavcov je zmečkao vlak, kda so delali na progi. Nesreča se je zgodila na progi med Beljakom i Špitalom pri Volavniku. Delavci so šteli odstopiti na drugi tir, ar se je bližao tovorni vlak, a od druge strani je pa privozo brzi tak naglo, da delavci ne so mogli se odmekniti i tak je vse razmesaro.

12 deklinic se je vtopilo na šolskom izleti bluzi kraja Crajoca na Romunskom. Deklinice so se v čuni vozile po jezeri. Pri tom pa se je eden izmed čunov, v šterom je bilo 12 deklin, prevrgao i 12 deklinic se vtopilo. Tudi eden drugi čun s 25 vučenkami je premino, ali vupajo, da je te čun kama zablodilo i da ga bodo najšli brez vsakše nesreče.

Autobus je spadno v prepad, ar je šofer zadela srčna kap. Poleg kraja Redding v Kaliforniji je velki

autobus, ki vozi po vsaj Ameriki, spadno v prepad. V njem je bilo 9 ljudi, ki so vsi mrtvi. Preiskava je dognala, da je šofer zadela srčna kap, kda je vozo po najbolje nevarnom ovinki visike gorske ceste. Kda je autobus spadno v prepad, se je vužgao ešče benzin i je vse zgorelo.

Noži na deli. Preminočo nedelo so vročkrvni dečki obračunavali z svojimi neprijatelji. V Subotici je eden dečko z dugim mesarskim nožom zaklao Sabo Franca, brez toga da bi si te računao na to. — V Tavankuti tudi bluzi Subotice je Gršič Pero 18 letni dečko smekno svojega dugoletnoga neprijatelja Milunovič Grgo, šteroga so taki spravili v špitao, gda se bori s smrtjov. — Tretji slučaj je pa bio na Žedniki, gda je Tatalovič Nikole 15 sin z botom jako zbilo 10 letnoga dečka Smiljanič Maniša. Deček je jočič bežao domo i povedao oči, ka se je zgodilo. Oča Tatalovič je taki šo na dom Smiljaniča i pravo oči, da je zato prišao, da obračuna z njim. Smiljanič njemi pravi, da zavolo dece se ne bodeta svajjuvala, a med tem je že smekno Tatalovič Smiljanoviča, šteri je taki obležao nezavesten v mlaki krvi. Spravili so ga v špitao. Vsemi tomi klanji i smicanji je kriv alkohol. Kelko družin je zavolo toga sovražnika prišlo na rob propada i kelko zaporov se napunjav zavolo njega.

Zadnjih 17 vevskih šol na Würtemberskom so hitlerjevci zaprli preminoči petek. Te šole so mele šče 838 vučencov, štere so oblastniki ednostavno poslali v brezverske državne šole.

Štrašna suša vlada v francoskom Maroku. Francoski senator Teodor Steeg, ki je po nalogi vlade prepotjuvao te kraje, je zdaj poročao, da smrt od lakote grozi poldrugomi milijoni narodi, če vlada pravčasno ne bo poskrbela, da bi v ogrožene kraje poslala zadosta živeža. Senator je srečavao na jezere ljudi, ki so že tak oslabeli, da so se komaj na nogaj držali.

350 hiš zgorelo v vesi Veviršani v okrožji Korotingen v Litvi. Zgorelo je tudi župnišče, med tem pa kda so cerkev, ki se je tudi vužgala, ešče pravčasno rešili. 500 ljudi je brez strehe. Škode je nad 3 milijon dinarov.

Veliki mraz. V začetki junija je bio tak velki mraz v severnoj Nemčiji, da so po ograkekaj zmznole vodne šprickance i vsa zelenjava.

Smrtna nesreča 5 letnoga dečka. Kmet Ramoser iz Tirolskega je šo po nekšem opravku v log. Vzeo je tudi s sebov svojega 5 letnoga sineka, šteri je v logi splezo na edno malo drevo, te gda ga je oča ne vido. Na drevi se njemi je edna vejka potrla i je deček tak nesrečno spadno na tla, da se njemi je od drugoga drevja vostoječa vejka zarinola v oko i tak v možgane. Nesrečen oča ga je taki vzeo v naroče i bežao z njim k zdravniku. A vsaka pomoč je bila zaman i deček je naskori v groznih bolečinaj vmro. Starišje, pazite na deco.

Izmenjam vsa oljna semena

kak: repično, sunčeno i tikveno seme. Olje zmerom friško iz znane oljarne Ivan Ribič. Cezanjovci.

ALBIN SAGADIN - BELTINCI.

POSESTVA.

PREKMURSKA BANKA D. D.
v Murški Soboti

PRODA po ceni in pod ugodnimi plačilnimi pogoji sledeča svoja posestva:

ANDREJCI: Hiša in gospodarsko poslopje iz opeke ter 8 oraloj zemljišča;

CANKOVA: 2 hiši na Glavnem trgu (Šadi) ter 7½ oraloj zemljišča. (V hiši se nahaja trgovina);

FOKOVCI: Gostilniška hiša in klavnica iz opeke z vrtom in sadovnjakom;

GORNJA LENDAVA: Hiša iz opeke (bivša videnska šola) z vrtom in sadovnjakom;

KOROVCI: 11 oraloj prvovrstnih njiv in travnikov;

MORAVCI: Hiša in gospodarska poslopja iz opeke ter 9 oraloj njiv, travnikov in gozda;

PORDAŠINCI: Hiša in gospodarsko poslopje ter 3½ oraloj zemljišča;

ROGAŠEVCI: Trgovska hiša s pekarijo, vrtom in sadovnjakom;

SERDICA: Velika trgovska hiša s klavnico in vrtom ter 1 oral travnika;

Sv. JURIJ: 2 orala lepega gozda.

Zelo ugodna prilika za nakup nepremičnin!

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	214—216
Nemška marka	16:86—17:50
Austrijski šiling	8:40
Vogrski pengö	8—8:76
Grčka lira	31:50
Amerikanski dolar	43:80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7:37
Italijanska lira	2:12
Francoski frank	2:14
Česka korona	1:54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:
Junci debeli 4:50—4:75, poldebili 3:75—4:25, bikli za klanje 3:20—3:50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2:90—3:65, krave za kolbase 2—3:50, telice 3:70—5:50, teoci 6—7:50, praščiči 5:50—7:25, plemenski prasci 5—6 tjezdov stari 90—110, 7—9 tjezdov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 180, žito 130—140, oves 110—120, kukorica 100 do 115, grah 250—260 Din.

Pošta.

Miholič Štefan, Brazeux. Din. 37 sprejeli. — Krampač Katka, Mobeque. Sprejeli 307 Din. 40 par. Razložil nam, na koj si poslala te peneze. — Fortun Štefana domaći, Nedelica. Vašega Novine so prišle z Francije nazaj, pošlite nam njegov novi naslov. — Gerič Štefan, St. Renny. 63 Din 60 par sprejeli. — Taljan Ignac. Vantrombois. Din. 12 sprejeli. Za junij i julij plačane stem Novine, štere smo včas poslali. — Zver Štefan, Merris. Din 88 sprejeli. S tem je celoletna naročnina plačana. — Palatin Aleksander, Sv. Sebešćan. Na lani sprejeli 5 Din i na letos 45 Din. — Gumilar Aleksander, Vidonci. Sprejeli 50 Din. za Horvat Margareto v Franciji i za vaše naročnike 176 Din. — Lebar Katarina, Courte Soupe. 95 Din 40 par sprejeli. Na koj je včesk? — Sobočan Ana, Chillus. Sprejeli 31:80 Din. — Žalik Ivan, Acheux. 42:40 Din. sprejeli. — Hozjan Jožef, La Petite. 50 frankov sprejeli. —

Resnica.

Joškec se je prebudil in skočil razposajeno iz kota izza peči. Kako ga je nekaj dvignilo, da je tako lahko vstal. Morda zarja, ki je v čudni rumenordeči svetlobi na rosnatih oknih žarela. Tega ne bi mogel ravno z gotovostjo trditi, toda planil je k oknu in se čudil nad lepoto žarkov tako krasno se lomečih v rosnih kapljicah. Kako čudovito je to!

Za njim je prilezla Barica. Kadar se je Joškec prav navdušeno čemu čudil, je moralo že biti nekaj posebnega. In to naj bi Barica zamudila! Nikdar! Tudi če je treba priti izpod tople odeje.

„Na, vidiš, kako je lepo,“ je kazal Joškec.

„Joj, kako lepo,“ je strmela Barica.

Stalá sta v samih srajčicah, še mislila nista na to, da bi se oblekla. Kdo bi se zdaj mogel spomniti na take stvari.

„Čuješ,“ je nenadoma vprašala Barica, „golob joče!“

Joškeca je zadelo. Obrnil se je od okna in nekam z nevoljo dejal:

„Kaj bi jokali! Samo gruli, ker ima tako navado. Golobje zjutraj vedno grulijo.“

„Naš joče! Pa kako žalostno.“

Zdaj bi jo najrajši udaril, da bi molčala. Toda bilo bi nevarno, gotovo bi se zadržala na vse grlo in potem — znala bi še kaj ovaditi. Uh, da mora biti povsod zraven.

Odšel je ves obupan k peči in se vsedel na klop. Barice ni hotel več pogledati in tudi okna ne, kjer je bilo največ žarkov. Gledal je neznanega svetnika na sliki za omaro, jezno gonil z visečimi nogami in mislil na včerajšnji dogodek.

Saj je bilo lepo, ko so spustili v golobnjak par mladih belih golobov, ki jih je bil Karči prinesel od tetičinih. Vsi so jih gledali, da sta se boječe skrivala. Počasi pa sta se le opogumila in začela po strehi zletavati. Toda daleč nista mogla. In to ga je jezilo. Zato je začel razmišljati, kako bi ju pripravil, da bi zletela na vrt ali kam drugam, nekoliko dalje. Ko sta bila z Barico sama, se mu je pri tem zgodila nesreča. Vrgel je kamen, zadel goloba v glavo in ga ubil. Zvalil se je s strehe nekam na drugo stran hiše. Najti ga nista mogla nikjer.

Joškec je hotel, da bi bila to samo nesreča. Saj ni nameraval goloba ubiti, samo poletel naj bi, ko pa je tako lepo gledati, če leti čez domače dvorišče. Z Barico sta se

zmenila, da je bila to res nesreča in da tega nikomur ne povesta.

„Kaj pa naj rečeva, če naju vprašajo?“

Joškeca je skrbelo. Spogledala sta se z Barico in oba zardela. Res, nekaj bo treba reči. Da nič ne vesta? To bi lahko bilo sumljivo, zakaj skoraj ves popoldan sta pazila na golobe.

„Veš, kaj, povedati morava, da ga je mačka,“ se je domislila Barica. „Lahko da je zletel s strehe in padel na tla. Potem sva pa videla, kako ga je mačka zgrabila.“

„Dobro, mačka ga je. Pa samo, če naju bodo vprašali. Sama ne poveva, ker bi tako lagala.“

S tem sta bila zadovoljna. Tako nihče ni mogel zvedeti, kako je ravno bilo. Mačka pa lahko uide, če jo spoznajo za krivo.

In v resnici so obdolžili mačko.

„Mačko je treba ubiti, če hočemo imeti golobe,“ je Joškec slišal mater. To bo pa hudo. Na, Karči je celo obljubil, da še to pred večerom stori. Joškec je takrat postal blede. No pa saj mačka zbeži in bo dobro za vse.

Barica je začudeno stala sredi sobe in držala prst v ustih. Kaj pa naj bi začela, ko se je Joškec tako jezno držal. A tedaj se je nekaj zgodilo, kar je oba iznenadilo.

Karči je prinesel mrtvega goloba. Ubogi ptič je imel glavo krvavo in izbito levo oko. Prav za prav se je moral vsakomur zasmiliti.

Joškeca je bilo sram. In povrh tega so se še vsi zbrali, da so videli.

Karči je goloba razprostrl bele peroti. Glava je spačeno visela navzdol, noge so bile krčevito stegnjene.

„Prav v levo stran je zadel kamen, ki je goloba ubil; in jaz bi še kmalu ubil mačko, ki je nedolžna.“

„Kdo neki je ubil goloba?“ so se začeli spraševati.

Toda povedal ni nihče. In končno so zamrle vprašujoče besede na ustih vpraševalcev. Sredi tišine, ki je nato nastala, pa je obvisela resnica na čakajočem vprašanju: kdo neki je ubil goloba?

Tedaj je na glas zajokal Joškec in takoj za njim Barica. Kakor bi se domenila.

„No, no saj ni treba take muzike zavoljo enega goloba,“ je tolažila mati.

A Joškec in Barica sta tulila dalje. Hm, ni treba jakosti! Kdo pa je ubil goloba? In še mačka bi kmalu zgubila življenje! Ali zaradi tega ni vredno, da jokajo trije?

Vredno, vredno! Pa saj so jokali: Joškec, Barica in zapuščeni golob na strehi.

Spomin na mater.

Kak vsako leto, tak tudi letos se obhajao i slavio po celoj Ameriki drugo nedelo maja, materin den. Te den se prav veselo spominamo svojih dragih mamic i si v duhi zbudimo njihove lubezni ino tolažbe, štere prihajajo iz njenih lubečih src.

Pretekla so že duga leta, od kak Vas je, mati moja, pokrila za vedno čarna zemlja. Vsaki den, draga mati, se Vas spominam v molitvi. Vnoga skuza mi zdriči po lici doli v spomini na Vas. Samo počivajte, tam daleč i mirno, ve ste si zaslužili počitka po tak siromaškom, težkom ino trüdapunom življenji. Delali ste noč i den, samo zato, da bi nam, deci svojoj, preskrbeli krüh i potrebno obleko. Četüdi je že minolo 13 let, šče se spominam Vaših grenkih i britkih skuz i Vaših lepkih navukov. Bilo je lepoga jesenskoga dneva, kda svi šle kopat krumple. Pravili ste mi, ka naj včiniim, kda bom velika, kama naj idem i kak naj živem. Gučali ste, kak da bi znali, da Vas bo Bog pozvao k sebi. Oh, draga mati, kak s težkim srcem sem Vam te odgovorila, da ne idem od Vas, dokeč naj ne bo ločila nemila smrt. Niti mislili ne ste, da bi Vam mi deca Vaša bili na pomoč v poznejšem življenji. Skrbeli ste samo, kak naj bi mi prišli do prave sreče. Komaj je minolo par mesecov, pa je že potrkala ta nemila smrt na naše dveri ino nam je iztrgala iz rok Vas, našo drago, sladko i dobro mater. Za vedno nam je Vas vzela. Oh, mamica! Samo v senjaj i v duhi mislimo na Vas i Vas vidimo. Vaša smrt je bila najtežkejši vdarec za nas. Nišče na sveti nam Vas ne more nadomestiti. Odišli ste od nas za vsikdar i se znova združili z našim dragim očom, šteroga niti poznali ne smo, ki nam ga je vzela vojaška krugla, deset let pred Vašov smrtjov. — Draga ino dobra mati naša, ne moremo Vam poplačati Vašega trüda i lubezni, naj se Vas smili roka Vsemogočnoga, nas pa ednok za vedno združji z Vami. Do tečas pa draga i sladka mati počivajte sladko i mirno!

Hozijan Gizela iz Amerike.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9e.
odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kursu. Vrš vseh bančne posle najkolerantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-24

VEZ LUBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCI V TÜJINI.

Pisma naših iz tujine.

Hozijan Gizela, roj. Rebrica iz Chicage, Ill. Sev. Amerika iz G. Bistrice: Prečastiti! Že dostakrat sam Vam štela pisati, pa je vsigdar kaj takšega prišlo zmes, ka sem ne mogla. Dnes sam se pa odločila, da Vam napišem par reči. Morem Vam povedati, kak nas veselijo Vaši listi. Žmetno je čakamo od tjeđna do tjeđna i samo po njih zvedimo, ka se godi v našoj Slovenski krajini. Veseli nas tñdi, gda čtemo pisma naših izseljencov, pa tñdi naših študentov i duhovnikov. Srce se nam krči od veselja, gda čujemo, kelko duhovnikov i sester je vzgojila naša lepa Slov. krajina. Če tñdi je siromaška, pa vseedno je bogata v dobrom. Daj Bog, ka bi ešče dosta več hčeri i sinov dala Bogi, ka bi tñdi mi vsi ednok mogli biti srečni po njih. Zdaj pa pozdravljam Vas, dragi urednik Novin i Marijinoga lista i Vam želem vnogo uspeha. Pozdravljeni vsi črensovski duhovniki, vsa moja rodbina, prijatelji i znanci, moja nesrečna sestra v Franciji i moj dragi brat pri vojakaj. Pozdravljena vsa Slov. krajina i vsi naročniki i čititelji toga lista. Pozdravljeni i Bog Vas živi!

Gutman Jožef v Franciji iz Filovec: Velečastiti g. urednik! Zetimi mojimi malimi vrsticami vas najprve prav srčno pozdravljam i vam želem vse najboljše od lúboga Boga i blažene Device Marije, ka bi še dugo živeli i krepili z vašimi listi sine i hčeri Slovenske krajine v toj žalostnoj tujini. Dosta nas je eti, mladi i stari, očevje i matere, šteri si služimo svoj krüh. Teško mi je pri srci, gda vidim, da eti v Franciji malo dajo na Boga i njegove dobrote. Vnogo bi vam lejko napisao od tej pokvarjenih lüdi, a vremen mi ne dopušča. Dragi naši izseljenci, ostanite verni do Boga i katoličanske cerkvi, kak tñdi do domače rojstne hišice. Ne zapustite naše lepe navade v domovini, to je, vsako nedelo i svetek idite v cerkev i lepo molite za svoje domače, šteri vsikdar mislijo na nas. Pozdravljam vse domače i poznanke i ostanem z Bogom.

Šlemer Adela, Francija iz Vidonec: Liste redno dobim že vsako soboto i me jakó veselijo. Teško pri-

čakujemo slovenskoga duhovnika, 24 nas je v tom kraju od nas i mamó že mesto, kde bi duhovnik stanüvali, kda bi nas prišli spovedavat. Vsi bodite prisrčno pozdravljeni.

Pücko Marija, Francija: Želem vam, g. vrednik, krepko zdravje, da bodete mogli svoj teški poseo leži vršiti. Liste redno dobivam i me jako veselijo. Pozdravljam vse domače i poznanke, kak tñdi vso rodbino.

Prša Jožef i žena Agneza, Francija iz Dugoveških goric: Pozdravlava svojo mater, lendavske gg. duhovnike i vse poznanke. Naše liste redno dobiva i so nama na veliko veselje.

Buenos Aires, Argentina.

Za prvi april so nas lepo napravili. Ko sem odprl „Prenso“, ki je tukaj najpomembnejši dnevnik. Tiska se ga do pol milijona, sem skoraj zavriskal. Če bi bilo komu podobno, da bi Gospod v sveti talarski obleki vriskal po mestnih ulicah. In lahko sem bil vesel. Na prvi strani ilustracije, čez celo stran 40 cm na široko in 16 cm visoko je stala pred menoj na čelu prava bela Ljubljana. Nič za to, če je bilo prvega aprila. Lahko si mislite, kako veselje to za nas. Pa je to tudi pri drugih vzbudilo zanimanje in so vsi priznavali, da je Ljubljana čudovito lepa. Objavo je oskrbel naš minister dr. Cankar. Bile so tudi slike od drugod. Cela prva stran iz Jugoslavije. V kratkem pa pričakujemo, da bo izšla „slovenska številka“ revije „Para Ti“, ki bo prinesla kakih 50 slik iz Slovenije.

Oni dan smo z zanimanjem poslušali, kako se bo slišala iz Belgrada naša beseda. Žal nismo imeli 700 pesov, da bi plačali prenos kaki tukajšnji postaji in so tako bili le redki, ki so mogli dobiti to kar so prinesli valovi čez morje. Nekateri so se pohvalili, da so zelo lepo slišali.

S slovensko šolo smo začeli, sedaj smo pa seveda sredi preprirov radi nje. Menda bo veljalo, da se ponavlja isto kar nekoč tam doma, ko so se šoli upirali. Samo da so bili tedaj razlogi dosti bolj pametni. Toda šola vseeno gre, sedaj ima čez 30 otrok.

Ono nedeljo smo napravili malo prireditvico. Prvo cerkveno zabavo tukaj. Združena z občnim zborom Bra-

tovščine rožnega venca. Nekaj deklaracij, nekaj pesmic, nekaj za smeh, nekaj za res. Vdeležba je bila zadovoljiva. Čez 200 oseb in prireditve je pa tudi občinstvo prav razveselilo. Samo šment je tukaj s takimi stvarmi. Naša drobnjad že kar zgublja slovenska usta in jim rastejo „španski klunčki“. Pa jim spravi potem v usta naš č in š. In potem so še te razdalje in čas, ki ga nikoli ni.

Zadnji čas se ustanavlja spet novo slovensko društvo za kolonijo v Saavedri. Veselic je seveda na kupe. Pač radi plešemo. In če so pa podplati predragi — saj se lahko kupijo cokolje, ki ne stanejo več kot 4 Din (30 centov). Na samo sveto Velikonoč je bila plesna veselica v Villa Devoto. Seveda so vsi resni ljudje to obsodili. Žal imajo taki znatno manjšino...

Šmarnično pobožnost bomo zaključili na zadnjo majniško nedeljo v „Lurdu“, ki stoji blizu mesta. Je obiskano svetišče, delano po načtu lurske bazilike na Francoskem.

Ko sem bil oni dan tam, da uredim radi romanja, mi je župnik pokazal pismo, če bi ga mu mogel raztolmačiti. Zares me je presenetilo. Pravo slovensko pismo! Na koncu pravi: boste že dobili kakega našega človeka, ki bo pismo raztolmačil. Podpis pa pravi „Marija Pezdirec“. Dobro jo je pogodilo. Ne kot tisti, ki je šel v Zagreb, ob povratku pa že ni več po domače znal... Naj se tudi drugi malo pobrigajo, kako je po naše. In žena se ni zmotila. Kaj bi bili mi Slovenci vedno tako skromni!

V juniju bomo slavili obletnico slovenske službe božje na Avellanedi. To bo pa spet praznik. Takrat bo pa „Bob“ in „štrukliji“... Teško, če ne bodo tudi harmonike ker naši ljudje se radi vrte.

Redki pridejo zadnje čase sem čez lužo. Če pa veste za koga da gre, mu pa le dajte moj naslov in mu naročite, naj se oglasi, če hočete, da bom potem odgovarjal na pisma, ki me sprašujejo o njih.

Sicer bi se še lahko marsikaj napisal, pa moram končati s pozdravom in z običajnim zaključkom: „pa drugič kaj več.“ Hladnik Janez.

Vreme:

Velika vročina z grmlajcov, tñdi vetrovno.

Senje:

16. junija: D. Lendava, Prosenjakovci, Sv. Sebeščan, Nedelišče; 18. junija Dokležovje, 21. junija Grad, G. Lendava.

ANGORSKE ZAVCE

ma jako fal k odaji vsake vrste samce i samice najželezniškoj stanici v BELTINCI.

Slika od Müre.

Bilo je po leti. Sunce je žgalo izpod neba, kak da bi štelo s svojimi zadnjimi poletnimi dnevi osmootiti zadnjo travico, ki je šče zelenela za kakšim grmom i čakala, da tñdi njo odreže svetlo nabrušena kosa. Ferenčakov Vanč je stao na sredi svojega škegja i gledao na megle, ki so se valile, kak gore, edna na drugo. Dela je meo dosta, pa tñdi druge misli so ga morile.

Žena njemi je že pred petimi letami odišla, kāk tñdi dosta drugih v Francijo iskat srečo. Že dva meseca je nej dobo nikšega pisma od nje. Bio je sam s svojov decov i starov materjov, štera je pa tñdi večkrat po cele tjeđne ležala v posteli.

Pa gda je mati ležala, jo je nadomestila njegova že petnajstletna hči, Ančika, ki je rada opravila vse namesto svoje mamice. Večkrat njoj je pravila: „Mamica, vi samo ležite, jaz vse opravim.“ Tak je tñdi bilo, kda je Vanč šo gledat v hleve svinje, so šče bole v redi bile, kak kda jim je nosila njegova mati jesti. Včasik ga je pokazala hči: „Oča, ve je to grdo, ka bi možki okoli hlevov hodo. Ite raj v štalo i češite krave.“ Ali oča je ne poslušao Ančike, mogeo se je za vse pobrigati. Tñdi v štali je že on opravo. Janči, njegov najstarejši sin, je samo tepešijo spelavao, kak je dostakrat znao komi potožiti. Bio je šče mladi, zato jemi je Vanč vsigdar odpüsto: „Mladim vsem delo smrdi,“ si je večkrat mislo stari Ferenčak.

Vsakši večer, kda so se najeli, je šo Janči spat. Ali füči pesmi paj-

dašov so njemi ne dala ka bi zaspao. Zato je tñdi on malo pogledno okoli, posebno te v leti, gda so noči tak lepe i tople za pošetavanje.

Najmlajši sin, Števek je bio komaj deset let star. Zato ga je stari Ferenčak tñdi ne silo nikaj delati. A meo ga je med vsemi najraj.

Na vse to je mislo Vanč, pa tñdi delo ga je mantralo. — V Siski so meli v šajbaj. — Od jüga se je začnolo čiduže bole oblačiti. Ančika i Janči sta odišla v Ložič obračat, ge so včera kosili. Šo je na gümlö, vzeo rasoje i grable i se s silov odpravo proti Siski. Prle je šče naročo svojoj materi, naj jima pove, ka prideta za njim.

„Da bi bar telko počakalo, ka bi vküp zmetali, čeravno ne pogrmadimo“, si je muvo med potjov.

Oblačilo se je čiduže bole. Ančika i Janči sta friško obrnola v Ložič i se napotila naravnoč po cesti v Sisek.

„Bog moj, človek se šče najesti nemre,“ je potožo Janči.

Bilo je ravno poudne.

Ančika ga je samo z velkin, poglednola, odgovorila pa nej nikaj.

Nebo je postalo skoro čarno i v „babjem koti“ je začnolo grmeti. Pri križi ob cesti sta se poklonila, Ančika se je šče prekrížila. Listje na drevji je trepetalo, kak šiba na vodi, pa tñdi njeva srce je začnola bole na gosci biti od bežanja.

Gda sta zavinola z glavne ceste proti brodi, je negdi v Krči tresnola, — tak, da se je strosila zemlja. — Janči je začno hitrej metati svoje kratke, debele noge. — Ančika ga je s težavov dohajala. — Oba sta bila tihiva,

gda sta prišla na most, ki drži proti brodi i sta gledala kak je Koršov mlin „opravlaov“ svoje delo.

Janošovi so tñdi za mlinom sküp devali. Iz Erjavic so pa bežali Dominikov Štef domo pokola, jüvo je bilo süho.

„Node deža“, je proroküvao Janči. Od zgor se je začnolo svetiti. Kda sta prišla z brega pri staroj Müri, se je izza oblakov pokazalo sunce. Obrnola sta po cesti okoli proti Siski. Da bi prišla hitrej, je Janči šo iskat čun, a bio je zaklenjeni.

„Ej vi pa nikaj nej, či va okoli šla, ve se več ne oblači tak jako,“ ga je potolažila Ančika. Resan se je oblak obno proti vzhodi. Kda sta prišla do mlinov, sta vidila na proji dosta na pol nagij lüdi, najhitrej kakše gospode.

„Jaj, da so me pa stiščale te rasoje,“ se zgüčao Janči i se veselio, kak de plavao prek Müre.

Ančika ga je opomenola, da morejo prle obrnoli i te ta se kopala. „Ve so že zdaj oča obrnoli,“ je nevolno zamrčao Janči i šo za Ančikov, ki je zavinola dol z mosta napravo.

Vidila sta očö, ka je ravno dol seo, vzeo iz glave stari, od sunca rjavi i od švica masten, čaren krščak i ga vrgeo na seno poley sebe.

„Da bi bar do tretje počakalo, te bi posüšili,“ jima je že od deleč razlagao oča.

„Pa ka bi zdaj dež šo, kda tak lepo sunce sija“ se je odrezala Ančika, Janči je pa vrgeo šker k očovim nogam, si obrisao iz čela znoj, popravo pisano kapo na glavi, da so se njemi pokazali dugi, nazaj počesani vlasovje izpod nje i se odpravo proti

Müri. Stari Ferenčak ga je pitao, kama ide, i gda njemi je odgovoro, ka se ide kopat, je zamrčao nekaj i si legeo na süho seno vznak i gledao sunce, ki je bilo lepo na vedrini. Tñdi Ančika je šla za Jančijom, a za njov je kričao vznak ležeči oča, naj dugo ne hodi, ka do v navile devali. Janči je že stao slečeni pri nekšem kundravom gospodi i jemi nekaj razlagao. Včasi je tñdi z rokov zamahno, da ga je gospod bole verno poslušao. Obrnola sta se i šla, pogovarjajoč se med sebov, kak da bi se ži dugo poznala. Kda sta bila oddaljeniva od Müre šče nekaj stopajov, je Janči nahao gospoda, se zdrkno iz brega, skočo v vodo, kak da bi vreče pesika v vodo vrgeo. Gda je prišeo iz vode, je stepo glavo, kak vidra, kda pride iz vode. Ančika jiva je nekaj časa gledala, nato se pa obrnola i šla. Janči je bio tak zavervani v svojega novoga pajdaša, da je pozabo na seno i na oblačno nebo. Komaj te, gda je začnolo grmeti, je Janči skočo iz pesika, gde sta se prepekala z njegovim pajdašom i se šo oblačiti.

Kda je Ančika prišla nazaj, je ži oča vküp devao. Čemerno jo pogledno, gučao pa nej nikaj. Znao je, ka Jančija nede več nazaj.

Od velkoga dela sta pozabila gledati na megle, štere so se valile, kak ponjave vküp. Po drevji je praščalo listje. Prve debele kaple deža so začnole kapat. Oča se je zgledno proti šajbi, ki sta jo šče mela z Ančikov vküp devati i vido, ka je Janči je šo z grablami k njima grmadit od svoje šajbe, ki jo je že vküp djao. (Dale)